

Un caos artístic i educatiu

L'ACVic exposa els projectes de 31 centres educatius al sisè "Art i escola"

Vic

EL 9 NOU

El caos s'ordena i pren forma d'exposició. Més de tres mil alumnes de totes les edats han treballat a partir d'aquest concepte –el caos– en la proposta d'enguany d'"Art i escola", la iniciativa que per sisè any ha impulsat ACVic, Centre d'Arts Contemporànies, amb la participació de 31 centres escolars d'Osona, el Ripollès, el Vallès Oriental, el Moianès, el Bages i el Solsonès. Dijous s'inaugurava l'exposició "Art + Escola + Caos", que fins al 23 de juny es podrà veure a l'ACVic, i que mostra les diferents lectures que els alumnes han fet de la idea proposada.

Pels alumnes del col·legi Mare de Déu de la Gleva de les Masies de Voltregà, el caos va prendre forma en l'Aula del Caos, on van crear les seves obres. Els de l'escola bressol La Pitota de Prats es van inspirar en Jackson Pollock, i també ho han fet els de més lluny, els de l'escola El Vinyet de Solsona. El caos s'ha treballat des de les

La inauguració de l'exposició "Art i escola" a l'ACVic, on es podrà veure fins al dia 23 de juny

arts plàstiques, però també de perspectives tan diverses com les del moviment o la consciència social. Com l'espectacle *Un caos d'emocions* de l'escola L'Agullola de Rupit, o el *happening* de l'escola Miquel Martí i Pol de Lliçà d'Amunt sobre la situació dels refugiats i "la

ruta més caòtica i mortal del món". L'escola d'educació especial Ramon Suriñach de Ripoll, amb l'escola Tomàs Ragner de Ripoll, va convertir el caos en un gronxador, i una altra escola d'educació especial, L'Estel de Vic, el va interpretar a través de puzzles. "La interpretació del

concepte *caos* que mostren, tot i que era un tema de treball que semblava difícil, és sorprenent", explicava Maite Palomo, coordinadora de l'ACVic.

"Art i escola" ha batut enguany un rècord de participació, amb 37 centres que hi han intervingut.

Premis fotogràfics del Voltreganès

Sant Hipòlit de Voltregà Xevi Zoroa és el guanyador del premi a la millor sèrie del segon Ral·li Fotogràfic del Voltreganès, que Jan Lafon va guanyar en categoria infantil i Zaida Cosme en l'apartat d'Instagram. El certamen està organitzat per l'Associació Fotogràfica del Voltreganès.

Mostra del Col·lectiu d'Art de Balenyà

Balenyà Les obres de 16 creadors de diferents àmbits, integrants del Col·lectiu d'Art Balenyà, s'exposen fins al dia 28 d'aquest mes en una mostra a l'antiga Fusteria Capdevila. Hi ha treballs de pintura, dibuix, escultura, fotografia, joies o talla, entre altres.

Exposició col·lectiva d'escultura al Carme

Vic La galeria d'art El Carme de Vic presenta fins al 27 de maig la Col·lectiva d'Escultures 2017, amb les obres de 16 artistes. Entre aquests, hi ha osonencs com Enric Pla-devall, Joan Furriols, Miquel Vilà, Josep Ricart, Joan Seguranyes, Vernis o Marià Dinarès, a més de noms com Plensa o Subirachs.

'El Mikado' triomfa

Un espectacle total, a L'Atlàntida de Vic

'El Mikado', de W. S. Gilbert i Arthur S. Sullivan. *L'Atlàntida*, Vic. Direcció artística: Antoni Font. Intèrprets solistes: Pol Blancafort, Marc Casanova, Laura Centellas, Xevi Freixa, Carme Palahí i Arnau Tordera. Dissabte, 13 de maig de 2017.

Vic

Carme Rubio

Amb les dues sessions seguides d'*El Mikado* a L'Atlàntida culminava tot el treball que, des de sectors molt diversos, s'havia invertit en aquest muntatge. I l'obra va ser tot un èxit, seguida amb entusiasme per un públic que va aplaudir totes i cada una de les escenes. Es comptava per endavant amb el fet que *El Mikado* ha esdevingut una de les òperes còmiques més conegudes i celebrades a tot el món.

El triomf arrenca des del mateix moment de la seva estrena, l'any 1885, quan la van crear el dramaturg W. S. Gilbert, que prenent

com a mirall la llunyana societat japonesa volia satiritzar la societat anglesa, i el músic Arthur S. Sullivan. A Catalunya l'obra es va fer popular el 1986, de la mà de la companyia Dagoll Dagom. Ara ha arribat a Vic amb la voluntat de reproduir aquesta obra total, que abraça la música, la coreografia, la música, el cant i el teatre.

Amb *El Mikado* es consolida a Vic la tendència cap al teatre musical. Si d'una banda es dona continuïtat al projecte "Fem un musical", iniciat el 2011, també cal relacionar aquesta peça amb l'estrena recent d'*Ombres i maduixes*. Totes aquestes obres posen en joc els principals efectius amb què compta la comarca i que, simplificant, podem reduir a tres: l'Escola de Música i Conservatori de Vic, l'escola de teatre i l'Escola d'Art. A més de la col·laboració d'aquestes entitats, l'obra és el resultat de sinergies molt diverses, com les que s'han generat amb Dagoll Dagom, que ha permès utilitzar peces de vestuari dels actors principals, i també poder emprar la

Una escena d'"El Mikado", que dissabte es va representar en dues sessions a L'Atlàntida de Vic

versió al català que els va fer Xavier Bru de Sala. El text de Bru de Sala és precís i expressiu, sincronitza alhora amb l'obra original, s'adapta plenament a la llengua catalana i s'obre a actualitzacions. A partir d'aquesta versió, els personatges s'expressen amb fluïdesa i credibilitat.

L'altre factor clau és l'orquestra. El directe dels músics i la qualitat de la interpretació, a banda de crear l'atmosfera artística, dona seguretat als actors i els permet avançar sense entre-

bancs. L'obra mostra com s'han trobat actors, la majoria molt joves, amb capacitat de cantar bé les peces. S'ha aprofitat també l'afició coral de la comarca, autèntic planter de veus joves i modelades. Això ha donat com a fruit que el repartiment dels solistes sigui esplèndid. Xavier Freixas, com a Nanki-Poo, es consolida com a primera figura; Pol Blancafort, com a Pooh-Bah, expressa tant el domini de la veu com de la interpretació; el mateix passa amb Marc Casanovas,

com a Ko-Ko, que a més fa una autèntica creació del seu paper, i també Laura Centellas, com a Nyam-Nyam, és molt adequada al seu paper i amb ella tota la resta de les cinc noies i no podem oblidar Carme Palahí, com a Katisha, ni tampoc Arnau Tordera, que fa un Mikado esplèndid com a final de festa. Al darrere de tots ells hi ha un esforç col·lectiu. El teatre musical permet posar-ho tot en joc, i amb un resultat tan bo i tan engrescador per als joves és una opció magnífica a seguir.

Dilluns, 15 de maig de 2017